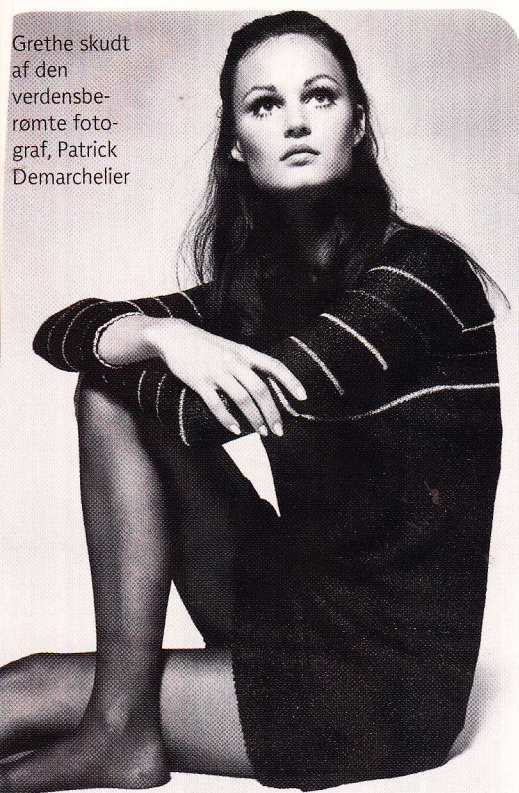

Årgangs- modeller

De er danske og var med, dengang moden gik gennem banebrydende epoker. Fra prêt-à-porteren blev født, og branchen var til fest og champagne, til de hurtige 80'erne, hvor moden blev lige så toptrænet som modellernes bankkonti
Tekst Camilla Alfthan

Grethe skudt af den verdensberømte fotograf, Patrick Demarchelier

Der er gang i den i fotostudierne ved Kultorvet. I de rummelige lokaler er nemlig en større koncentration af kvinder, som har arbejdet for cremen af den internationale modeverden - dengang man kun skød med celluloid, og modeskaberne endnu ikke var opslugt af store koncerner. Fotografen har til lejligheden valgt et belgkamera fra 70'erne og en adskillige år ældre trækonstruktion. Billederne er polaroider, hvor alt skal passe på et knips. Men med fem scenevante damer, som ved, hvordan de skal posere, kan det ikke gå helt galt.

Grethe Kaspersen, født 1947

Grethes karriere som model startede, da hun var 22. I 1968 kørte hun til Paris i sin Mascot, da der var studenteroprør, og alle flyselskaberne strejkede.

"Jeg skulle ned på et job, og så blev jeg der 'on and off' i to år," fortæller hun.

Grethe arbejder stadig som model. Hun har for nylig været i London for at blive fotograferet til det amerikanske modeblad W. Billederne blev taget i Rolling Stones-guitaristen Ron Woods hus og inkluderede bl.a. hans hustru og den svenske James Bond-pige Britt Ekland.

"Ideen var at bruge voksne piger til at vise sofistikeret tøj, da de bedre forstår det end de unge piger," fortæller Grethe, som i dag har langt, kridhvidt hår. For ti år siden var håret nogle nuancer mørkere. Grethe ændrede nemlig kun ved sin naturlige farve, da hun var ung, og modellerne skulle være blonde.

Hjemme i Grethes skuffe ligger der en større samling udklip med navne på fotografer som Jeanloup Sieff, Sara Moon og Cosmopolitans stjernefotograf Scavullo. Og så er der nogle

Grethe i herrebladet Lui

billeder taget af en ung Patrick Demarchelier, som i den brede offentlighed blev kendt for sine portrætter af prinsesse Diana.

"Jeg fik at vide, at han var en dygtig fyr, som ville testfotografere mig. Selv om han meget hurtigt blev berømt, var han altid fuld af sjov. Engang under en optagelse ved en swimming-pool skubbede han en model i vandet til moderedaktørens forfærdelse," griner Grethe. Meget har alligevel forandret sig siden da.

"Da jeg tog til New York i 1970, blev jeg der et helt år uden at rejse hjem. Nu rejser man hele tiden rundt fra by til by. I gamle dage skulle man selv gå rundt til kunderne og inkassere lønnen, og så gav man hver måned 200 kr. til modelbureauet. I dag arbejder mange gratis."

Antonie Lauridsen, født 1949

Antonie arbejdede som designer, da hun som 23-årig fik tilbudt en kontrakt af et modelbureau i Milano. Hun tog imod tilbudet og rejste senere videre til Paris, hvor hun gik shows for bl.a. Lagerfeld, som dengang ikke var kendt. Dermed var hun også en del af den tid, som i dag kaldes for 'les années pop', og dengang der herskede en særlig kreativitet og løssluppethed i Paris.

"Vi havde det sjovt. Ingen var misundelige, og ingen var stars," fortæller Antonie, som boede i Rue Benoit på etagen over Café Flore. De andre logerende var navne som Grace Jones, Jerry Hall og Jerrys søster, Terry. Mick Jagger var også inde i billedet, ligesom David Bowie, som var midt i sin Ziggy Stardust-periode, og som festede med på datidens hotspots, Le Z og Kings Brothers.

Antonie var bedste venner med Grace Jones og Marion, som var Yves Saint Laurents yndlingsmodel. Da de to lavede en reklamekampagne sammen, blev den boykottet af det amerikanske Vogue, da den var usømmelig

- en sort mand med en hvid kvinde!

"Med Grace havde jeg et tomandsshow, hvor vi gik rundt på cafeerne. Jeg sang, og hun smed tøjet. Efterhånden blev vi så berygtede, at steder som Brasserie Lipp ikke ville have os ind," griner Antonie.

Modelårene inkluderede også nogle turbulente tider i Spanien og Italien, som dengang var politisk ustabile. Da Antonie engang var på disko med Grace i Milano, måtte de pludselig kaste sig ned på dansegulvet, da en mand begyndte at skyde vildt omkring sig med et maskingevær. I 1974, under Francostyret, arbejdede hun et halvt år for Salvador Dali, før han blev truet på livet og måtte flygte til et andet land.

"Jeg og nogle andre piger stod model til hans skitser. Vi boede på hotel og blev hentet af en limousine, der var så stor, at den kørte på fortovene i de smalle gader. Vi var en del af Dalis menageri, når han havde mæcener på visit. Han stillede os op i haven, hvor vi var levende skulpturer, som indtog forskellige positurer. Han tog virkelig hånd om én, og man stolede på ham. På det tidspunkt ventede jeg min datter, Sara, og fik hele tiden sund mad af hans kokkepige. Jeg havde en lille mave, som han syntes var skulpturel."

Antonie mødte også kunstnere som Andy Warhol, men "kunne ikke med det slæng." Hun skulle have været i New York, men lige som hun skulle af sted, døde modelbureauindehaveren, Wilhemina.

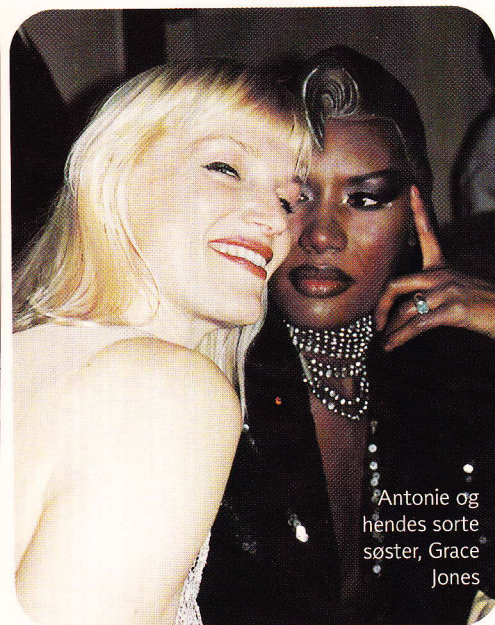
"De fleste, som tog derover for at arbejde, blev der, og nogle blev narkovrag," fortæller Antonie, som aldrig har været bange for at skyde med skarpt på industrien.

"Modeopvisningerne har altid været et stort marked for film- og showbizfolk. De kigger på udbudet og inviterer bagefter pigerne ud."

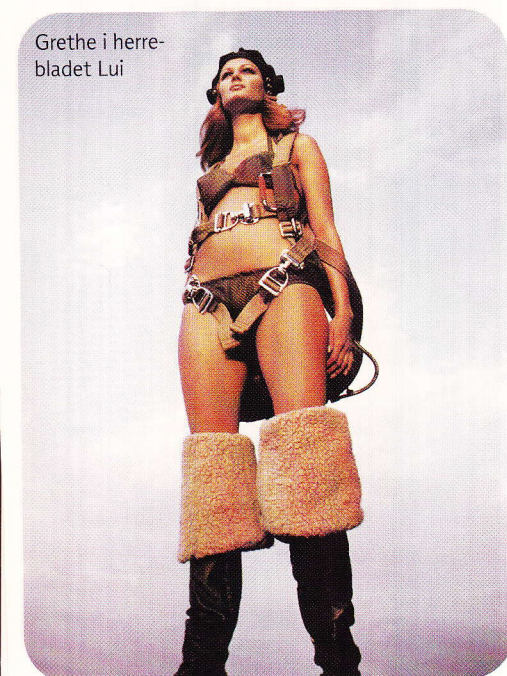
Alligevel er hun glad over den tid.

Billedet af
Antonie og
Marion, der
blev boycotet
i USA

Antonie og
hendes sorte
søster, Grace
Jones

Grethe i herre-
bladet Lui

"Man skal ikke være for følsom. Og man lærer at tackle forskellige situationer. I shows lærer man at gå planken ud, og det har hjulpet mig meget senere i livet. Branchen fik ikke bugt med os - vi brugte den. Vi danske piger var ikke så nemme at manipulere," siger Antonie, som i dag har sin egen forretning på Strandvejen i København, hvor hun sælger sine egne designs. De muskuløse arme har også en forklaring. For to år siden begyndte Antonie som konkurrenceroer, og sidste år vandt hun dobbelt VM i Montreal i veteranklassen.

Winnie Hollmann, født 1947

Som ung arbejdede Winnie som kontorassistent på Hjemmets redaktion, som også brugte hende til småfotos. I 1970 vandt hun Miss Danmark og gik videre til Miss Universe. Bagefter fik hun en tremåneders kontrakt med den danske pariserfotograf Gunnar Larsen, som havde sit eget blad, Gunnar. Hans studie var usselt og dagene lange, da der hele tiden skulle laves billeder - på alle tider af døgnet. Men fordelene var, at Winnie lærte jobbet og kom i stald hos modelbureauet L'Agence, som senere blev til Elite.

"Jeg var jo lidt ældre end de fleste, og der var mange smukke piger. Men folk sagde, at de bookede mig, fordi jeg var sjov," siger Winnie, som da var 24.

Winnie arbejdede for alle de store blade, inklusive Vogue og Harper's Bazaar, og gik shows for YSL, Dior og Ungaro.

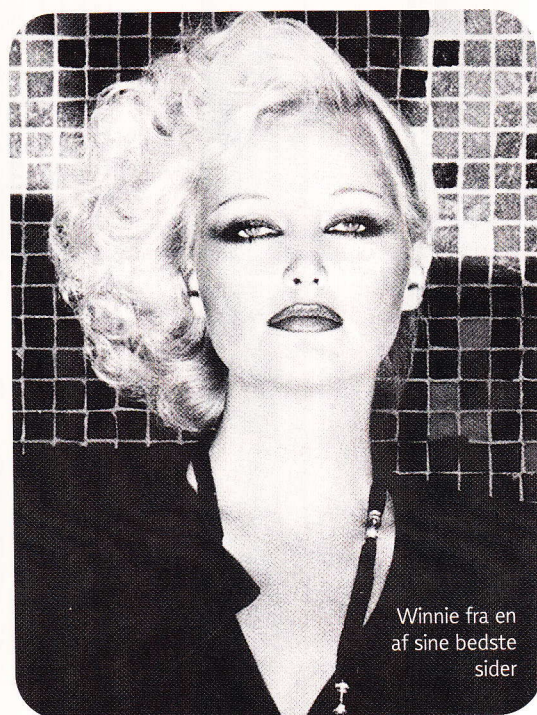
"Showene var hårde, da jeg altid var meget nervøs. De gode lå om aftenen, hvor man fx gik to shows fra kl. otte til midnat - og så skulle man bagefter lave billeder til pressen til kl. fem-seks om morgenen. Den næste dag skulle man i gang igen."

Winnie arbejdede også med Helmut Newton, som elskede at instruere sine modeller - både under og efter fotooptagelserne.

"Engang lavede vi billeder i Lana Turner-stil på en yacht i Cannes. Jeg skulle have en stram trøje på og stoppe barmen ud. Den mandlige model skulle have to citroner og en banan i bukserne, og det ville han først ikke. Men Newton var benhård. Hvis man ikke gjorde, som han sagde, kunne man bare skride."

Om aftenen skulle vi ud at spise på Croisette med hans hustru, June. Newton havde bedt mig om at beholde min plasticbarm på og tage en stram, kortærmet trøje på og hot-pants og plateaustøvler. På vejen hen til restauranten gik June et stykke bag Newton og mig, så vi lignede et par. Folk gloede. Det var sjovt," griner Winnie.

Den virkelige mand i hendes liv var Hollywoodstjernen Jack Nicholson. Winnie mødte ham under en rejse med Marie-Claire i Californien. ➔

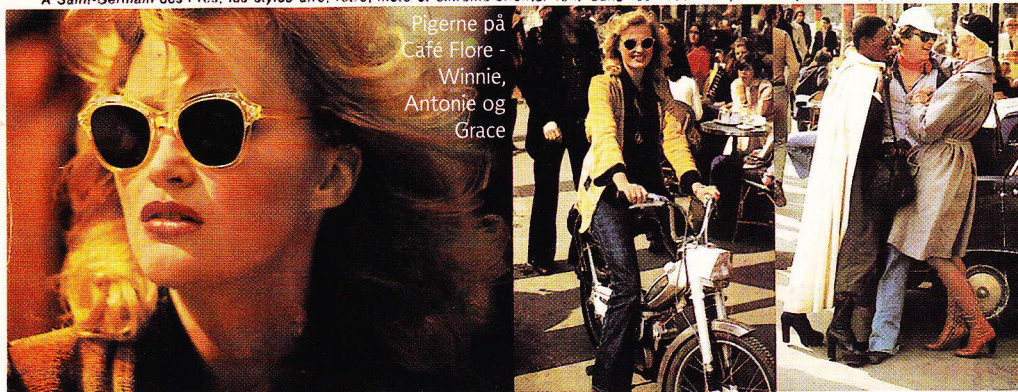

Winnie fra en
af sine bedste
sider

Winnie på
coveret
af Marie-
Claire

A Saint-Germain-des-Près, les styles afro, rétro, moto et extrême-oriental font dans les rues un spectacle permanent, plus riche encore

Pigerne på
Café Flore -
Winnie,
Antonie og
Grace

beautés noires sauvagement drapées dans des capes blanches. Il y a des jeunes filles romantiques, sorties des pages d'un roman anglais.

arguille. L'Orient promène à Saint-Germain-des-Près ses parfums et ses bijoux, le Far West ses ceinturons et ses bottes. Mais, derrière la

"Jeg ville møde ham, da jeg syntes, at han var så god i 'Gøgereden', som han lige havde fået en Oscar for. Det var kærlighed ved første blik. Efter en tredages affære arrangerede vi at ses igen i Italien, hvor jeg skulle arbejde for det italienske Vogue.

En aften sad vi på den samme restaurant som hele Vogue-redaktionen. Jack gik hen til moderedaktøren, tog sine solbriller af og spurgte, om jeg ikke måtte tage fri og følge med ham til Sardinien. Redaktøren blev helt forfjamsket. Hun svarede, at ja, det ville hun også selv have gjort."

I 1976 rejste Winnie til New York, hvor hun blev i fem år. Hun lavede reklamefilm og spillede model i en film med Faye Dunaway og Tommy Lee Jones.

"I Paris var det playboys, champagne og fester. I New York var der meget narko. Alligevel havde byen mere at byde på. Man mødte hele tiden spændende mennesker som Truman Capote, Lou Adler og Andy Warhol ... og man gik ud på Studio 54."

"Modeljobbet var også meget ensomt, og man sad ofte alene i sit hotelrum. Man arbej-

dede intenst med en gruppe i en uge, og så var det pludselig tomt igen. Man levede slet ikke et struktureret liv. Under alle de år, jeg boede i Paris, var jeg aldrig på Louvre. Nu kommer jeg der hele tiden," fortæller Winnie, som i dag maler olieportrætter, som hun også sælger.

I 1981 tog hun hjem til Danmark, da hun var blevet gravid med Jack.

"Han havde hele tiden gjort det klart, at han ikke ville giftes, og jeg havde ikke lyst til at være enlig mor og model i New York. Jack har hele tiden sendt penge. Selv fik jeg aldrig sparet noget op," fortæller Winnie, som fødte datteren Honey og senere sønnen Sonny med en anden mand.

Bente Lundquist, født 1953

"Giv mig lige en uge. Jeg skal smide nogle kg," lyder Bente Lundquists svar, når man beder hende om at stille op til fotografering. Som direktør af modelbureauet Scoop er det ellers Bente, der holder styr på sine pigers mål.

Bente startede, efter at hun som 17-årig blev opdaget på gaden af en fotograf. I 1973

tog hun til Paris, hvor branchen døbte hende Bennie. Dagen efter, at hun var ankommet, blev hun booket af Helmut Newton til det franske Vogue.

"Han var dengang verdens bedste fotograf, og alle andre spurgte altid én om hans lyssætning. Jeg skulle altid have meget makeup og fik håret krøllet med et gammelt jern, som blev varmet over et blus," fortæller Bente. Ét billede er især kendt og dukker i dag op på udstillinger - et Vogue-foto, hvor Bente sidder overskrævs på et badekar - med røde pupiller og et nærmest diabolisk udtryk.

"Samme dag, som bladet var udkommet, fik jeg et hav af jobforespørgsler - bureauet havde aldrig set noget lignende," fortæller Bente, som foruden at være Newtons favorit også arbejdede med navne som Guy Bourdin, Steve Hiett og Oliviero Toscani.

"Man gik meget til fest. Under kollektioner-

Newtonfoto af
Bente, "som jeg
blev lidt ør af at
lave"

Bente,
indpakket

La pelliccia drammatizzata, sempre più sportiva, è un trend opposto un monogrammi, i lavori a quadri, è sottolineata da intarsi e grandi bottoni. ASSUNTA. In questa pagina, nella foto grande Winnie, abito e jeans in Ralph per il più tradizionale trend. La grande sciarpa a ricami e i calzini di Agnese ASSUNTA. Fotografia sotto. Scenarie dilatati dall'elasticità super, abito verde abito per il giaccone di R. Sciarpa a quadrati di Agnese ASSUNTA. Nella pagina accanto. Una zip e un velo sulla a intarsi a smolare emetica la giacca-monogrammi in Ralph. Sotto. Sciarpa Lollipop. Gianni Eder. Caffè di Federico.

